

ΕΤΟΣ 55ον

8 Ἀπριλίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (2810)

ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΝΤΩΣ

Πάσχα σήμερα. Πάσχα Κυρίου, Πάσχα. Ἑορτή ἑορτῶν καί πανήγυρις οὐρανοῦ καί γῆς γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ πασχάλιος χαιρετισμός «Χριστός Ἀνέστη» εἶναι στά χεῖλη ὄλων μας. Ἡ ἔνδοξη Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι τό θριαμβευτικότερο γεγονός τῆς ἱστορίας, διότι μ' αὐτή ὁ Κύριος καί Θεός νίκησε τόν φοβερό ἐχθρό μας, τόν θάνατο καί μᾶς χάρισε τήν αἰώνια ζωή.

Μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἀρχίζει καί τό ἱερό βιβλίο τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», ὅπως ἀποκαλεῖται, πού ἔγραψε ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς ὁ ἰατρός καί ἀπ' αὐτό θά προέρχονται ὅλα τά ἀποστολικά ἀναγνώσματα τῆς χαρμόσυνης αὐτῆς περιόδου τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τήν Πεντηκοστή. Τό συγκεκριμένο αὐτό βιβλίο τῆς Καινῆς Διαθήκης, οἱ «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων», εἶναι πολὺ σπουδαῖο γιατί ἀποτελεῖ τό ὁδοιπορικό τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, τῆς ἐφαρμογῆς δηλαδή τῆς θείας διδασκαλίας στή ζωή τῶν πιστῶν. Εἶναι ἡ συνέχεια τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων στήν πράξη.

Γράφει, λοιπόν, ὁ ἱερός συγγραφέας τῶν Πράξεων ὅτι ὁ Χριστός «παρέστησεν ἑαυτόν ζῶντα μετὰ τό παθεῖν αὐτόν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς καί λέγων τά περί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. 1,3). Ἀναστημένος καί ζωντανός ὁ Κύριος παρουσιάστηκε στούς μαθητές Του καί τοὺς βεβαίωσε μέ πάρα πολλῆς ἀποδείξεις γιά τήν ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεώς Του, ἐμφανιζόμενος μάλιστα ἐπί σάραντα ἡμέρες ἐνώπιόν τους καί μιλώντας τους γιά τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἀναστάσιμες ἐμφάνισεις

Πράγματι ὁ Ἀναστάς Κύριος ἔδωσε ἀπέναντί τους καί συνεχεῖς ἀποδείξεις τῆς δυνάμεως, τῆς θεότητάς Του, τῆς νίκης Του κατά τοῦ θανάτου ἐμφανιζόμενος στούς μαθητές Του καί μεταδίδοντάς τους εἰρήνη, χαρά, αἰσιοδοξία, ἐνθουσιασμό,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

Ὁ ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

ἐνθάρρυνση, χάρη καὶ εὐλογία. Ἐπειτα ἀναφέρουμε τίς ἀναστάσιμες ἐμφανίσεις. Ἡ πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἔγινε στή Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ. Ὁ εὐαγγελιστής Μάρκος γράφει: «Ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ» (Μάρκ. 16,9). Ἐπειτα καί οἱ ῥοιπές Μυροφόρες γυναῖκες καθὼς ἐπέστρεφαν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νά διαμηνύσουν ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν στό μνημεῖο, συναντοῦν τὸν Ἀναστάντα. Γράφει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος: «Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς ἰλέγων χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ» (Ματθ. 28,9). Ὁ Κύριος παρουσιάζεται στὸν ἀπόστολο Πέτρο, τὸ ἀπόγευμα τῆς «μῆς τῶν Σαββάτων» δηλαδή τῆς Κυριακῆς, φανερώνεται στοὺς δύο μαθητὲς πού πηγαίνουν πρὸς Ἐμμαοὺς καὶ ὁ Κύριος «συμπορεύετο αὐτοῖς». Ἦταν ὁ ἀοράτως παρὼν, ὁ Ἀναστάς Ἰησοῦς Χριστός καὶ οἱ δύο μαθητὲς ὁ Λουκᾶς καὶ ὁ Κληόπας (Λουκ. 24, 13-35). Τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ βράδυ «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» ἐμφανίζεται στοὺς δέκα μαθητὲς, γιὰτί ὁ Θωμᾶς ἀπουσίαζε. Ἀργότερα μετὰ ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες ἔρχεται καὶ πάλι στό ὑπερῶν, ὅπου ἦταν τώρα καὶ ὁ Θωμᾶς παρὼν καὶ ὁμολογεῖ: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ἰω. 20,28), βλέποντας ἐκπληκτος τὸν Ἀναστάντα.

Πράγματι τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μέ τὴν τόσο χαρακτηριστικὴ φράση του «δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς» δηλώνει τόσο καθαρά τὸ ἀναμφισβήτητο καὶ ἀναμφίβολο ἱστορικὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Σαράντα ἡμέρες ὁ Κύριος δείχνει καὶ βεβαιώνει τὸ μέγιστο θαῦμα τῶν αἰώνων, τὴν Ἀνάσταση. Ὁ Ἀναστημένος Κύριος κάνει γνωστὸ τὸ γεγονός καὶ στὸν εὐρύτερο κύκλο τῶν μαθητῶν ἐμφανιζόμενος στοὺς Ἐβδομήκοντα, στή σύναξη τῶν πεντακοσίων καὶ πλεόν. Στὸ εὐαγγελίῳ του ὁ Ἰωάννης μᾶς δίνει καὶ τὴ μαρτυρία

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὦ Θεοφιλε, ἐμίλησα δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νά κάνη καί νά διδάσκη, μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀνελήφθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντολάς εἰς τοὺς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτοὺς παρουσιάσθηκε ζωτιανός μετὰ τὰ πάθη του μέ πολλές ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς καί μιλοῦσε διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καί καθ' ὄν χρόνον τοὺς συνανεστρέφετο, τοὺς παρήγγειλε νά μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ νά περιμένουν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τὴν ὁποίαν, εἶπε, “Ἀκούσατε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλὰ σεῖς θὰ βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες”. Ὅταν λοιπὸν ἦσαν συγκεντρωμένοι τὸν ἐρωτοῦσαν, “Κύριε, μήπως αὐτός εἶναι ὁ καιρὸς πού θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ;”. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, “Δέν εἶναι δική σας ὑπόθεσις νά ξέρετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὠρίσει ὁ Πατέρας κατὰ τὴν δικὴν του ἐξουσίαν, ἀλλὰ θὰ λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καί θὰ εἴσθε μάρτυρές μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καί εἰς ὀλόκληρην τὴν Ἰουδαίαν καί Σαμάρειαν καί μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καί τὴν ἀπόδειξη ὅτι ἐνεφανίσθη σέ ἐπτὰ μαθητές πού ψάρευαν στή θάλασσα τῆς Τιβεριάδος, ὁ δὲ ἀπ. Παῦλος ἀκόμη σημειώνει ὅτι «ᾤφθη Ἰακώβω» (Α΄ Κορ. 15,7). Νά προσθέσουμε καί δύο ἀκόμη ἐμφανίσεις, τὴ μία στό ὄρος τῆς Γαλιλαίας καί τὴν ἀλλήλην στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀπ' ὅπου καί ἀνελήφθη στοὺς οὐρανούς.

Ἐνθροποι τῆς Ἀναστάσεως

Ὅλες αὐτές, συνεπῶς, οἱ ἐμφανίσεις βεβαιώνουν ὁμόφωνα τὸ «ἀπρόσβλητον καί ἀδιάσειστον» γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ τὸ γεγονός εἶναι ἀλλήλωστε ἐκεῖνο πού ἐνεθάρρυνε τοὺς Ἀποστόλους νά καταστοῦν οἱ φλογεροὶ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου σ' ὅλα τὰ ἔθνη. Γι' αὐτὸ καί ἐμεῖς μετὰ τὴν Ἀνάστασι δέν εἶναι δυνατόν νά παραμένουμε στό σκοτάδι τῆς ἀπιστίας. Ἡ Ἀνάστασι ἀλλήλαζει ὅλα τὰ δεδομένα. Ἐγκαινιάζει τὴν «καινὴν» ζωὴν, τὴν καινούργια ζωὴ. Δημιουργεῖ πλεον τὴ ζωὴν τοῦ ἀναστημένου ἀνθρώπου. Αὐτὸ καί ὁ ὑμνογράφος τῆς πασχάλιας νύκτας, ὁ ἱερός Δαμασκηνός, διατρανώνει πανηγυρικά ὅταν γράφει: Ἐορτάζουμε «ἄλληλην βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχῆν». Ἐὰν χαροῦμε λοιπὸν καί ἐμεῖς σήμερα καί αὔριο καί πάντοτε τὸ μέγιστο πνευματικὸ αὐτὸ δῶρο πού μᾶς ἔφερε ἡ Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου καί ἄς ψάλλουμε μέ εὐφροσύνη στὴν καρδιά μας τὸ ἱερό ᾄσμα, «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμῶν».

Ἀρχιμ. Χ.Π

8 Ἀπριλίου 2007: ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμού ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.
Ἦχος: — — Ἑωθινόν: — — Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ἀπριλίου, Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (Τοῦ Ἀντίπασχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Ἡ Ἀνάσταση τῶν σωμάτων

Πόσο συχνά οἱ χριστιανοὶ δέν φαίνεται νά συγχέουμε τὴν ἀνάσταση τῶν σωμάτων μέ τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς! Ὅμως ὁ χριστιανισμὸς δέν ἀνακυκλώνει τὴ νεοπλατωνικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ κηρύττει τὴν ἄρρηκτὴ ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπου (σῶμα καὶ ψυχὴ) καὶ τὴν ἀνάσταση συνόλης τῆς ὑπαρξῆς του. Δέν πιστεύουμε σέ ἓνα κακὸ σῶμα πού πεθαίνει καὶ φθίρεται, καὶ σέ μία ἀγνή ψυχὴ πού μένει ἄφθαρτὴ καὶ αἰώνια. Πιστεύουμε στὴν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου, ἡ ὁποία προίκισε τὴν ἀνθρώπινη φύση μας μέ τὴ δυνατότητα τῆς δικῆς μας ἀνάστασης ἐν Χριστῷ· πιστεύουμε στὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νά ἀναγεννηθεῖ στὴ ζωὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὄχι ὡς ἀσώματη ψυχὴ, ἀλλὰ ὡς ἔμψυχο σῶμα πού κουβαλᾷ ὡς προίκα του ἀπὸ τὴν ἐδῶ, ἐπίγεια, ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, τὴν ἐμπειρία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κοινωνίας μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ διακηρύττει ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πού σήμερα γιορτάζουμε. Αὐτὴ τὴν ἐλπίδα μαρτυρᾷ ἡ πίστη πού στὴν Ἐκκλησίᾳ ζοῦμε.

**Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Ἀκροβολισμοί», μέ τὸν ἱστορικὸ καὶ συγγραφέα Σαραντο Καργάκο
Κάθε Πέμπτη στίς 19.00**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἄττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἑφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm